

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΓΙΑΛΟΣ ΣΤΡΑΒΟΣ ΑΛΛΑ Ο ΤΙΜΟΝΙΕΡΗΣ

Είναι ο γιαλός στραβός ή στραβά αρμενίζουμε; Την απάντηση έδωσαν η Ιρλανδία, η Πορτογαλία και η Κύπρος. Αρμένισαν σωστά και βγήκαν από το Μνημόνιό τους. Γιατί μας πάνε στραβά κι ανάποδα όλα εδώ; Μήπως αρμενίζουμε στραβά; Έξη χρόνια τώρα αλλάζουμε κάθε λίγο τιμονιέρη για να μας πάει πρίμα αλλά πάμε από το κακό στο χειρότερο. «Τον Αράπη κι αν τον πλένεις, το σαπούνι σου χαλνάς». Οι κυβερνήτες αλλάζουν συνεχώς ονόματα και οράματα, αλλά το χουϊ δεν αλλάζουν. Απανωτά ψηφίζουν στη Βουλή όσα ο καθένας τους υπέγραψε στο Μνημόνιό «του» αλλά έπειτα είτε δεν τα εφαρμόζουν είτε εφαρμόζουν κάποια αλλά αρτ είτε στην πράξη τα υπονομεύουν. Μέτρα και μεταρρυθμίσεις ακούμε συνεχώς αλλά φως δεν βλέπουμε ποτέ. Κάθε επόμενος Σωτήρας διαπράττει όσα ο ίδιος είχε καταγγείλει. Ποτέ κανείς τους δεν μας είπε ένα «ήμαρτον» ούτε μας ζήτησε ποτέ συγγνώμη.

Υπό αυτές τις πάγιες πια συνθήκες η τελευταία δημοσκόπηση αποκαλύπτει χάσμα εμπιστοσύνης. 77% δηλώνει ότι φέτος είμαστε χειρότερα από πέρσι και 64,5% ότι του χρόνου θα είμαστε χειρότερα από φέτος. Αλλά το 51% δεν θέλει πρόωρες εκλογές και μόνον 38,5% τις θέλει. Αυτό σημαίνει απελπισία. «Αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί πολλές φορές αλλά χαϊρι δεν είδαμε ποτέ», σου λέει η πλειοψηφία.

Ο Θουκυδίδης μας διδάσκει ότι τα ίδια αίτια παράγουν τα ίδια αιτιατά-αποτελέσματα. Συνεπώς ήσαν ήδη ορατά από καιρό όσα επακολούθησαν κατά 5,5 τελευταία μοιραία χρόνια. Ο υποφαινόμενος ακολούθησε, λοιπόν, την πεπατημένη της Ιστορίας που βαθύτατα περιφρονούν και γι' αυτό βαρύτατα πληρώνουν οι Έλληνες. Σε αλληπάλληλα άρθρα του το 2010 επεσήμανε τα αίτια της κρίσης και προεξόφλησε τα επακόλουθα αιτιατά. Ματαιοπονούσε, βέβαια. Αλλά πονούσε. Αυτούσια αποσπάσματα παλαιών άρθρων του αναμεταδίδονται σήμερα και την επομένη Τετάρτη. Τον Ιούλιο 2010 έγραφε στην εφημερίδα «Αγγελιοφόρος»:

Δεν αμφισβητείται, βέβαια, ότι τα επώδυνα μέτρα για τη σωτηρία της χώρας αφαιρούν και θα συνεχίσουν να αφαιρούν εισόδημα και προνόμια από τους Έλληνες. Διόλου μάλιστα ισομερώς. Ωστόσο, εφ' όσον το Μνημόνιο εφαρμοσθεί με πληρότητα και αποτελεσματικότητα όλα τα χρόνια, η Ελλάδα θα είναι μια άλλη χώρα. Ακόμη και οι έως πρόσφατα επικριτικότεροι «Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς» σημείωναν τον Ιούνιο ότι «η Ελλάδα θα μπορούσε, πιθανόν σε μερικά χρόνια, να γίνει πρότυπο ευρωπαϊκής οικονομίας» ως πρώτος προορισμός ευπόρων τουριστών αλλά και επιχειρηματιών.

Φυσικά, οι πιθανότητες να διαλυθεί η χώρα παραμένουν μεγάλες διότι εξαρτώνται από την υπευθυνότητα και την ικανότητα της ελληνικής ηγεσίας σε όλα τα επίπεδα: πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό, δημοσιογραφικό και, αν προκύψει, πνευματικό. Πρόσφατα οι δηλώσεις Καστανίδη για την μάλλον θεολογική «ανάγκη» προώρων εκλογών μεσοπέλαγα και η ιταμή άρνηση δικαστών να απογραφούν ως δημόσιοι υπάλληλοι (επειδή προφανώς όλοι είμαστε ίσοι αλλά οι δικαστές «πιο ίσοι από τους ίσους») δείχνουν ότι έκτακτα καιρικά φαινόμενα μπορεί να ξεσπάσουν από το πουθενά και να μας κάνουν όλους λίμπα. Είναι δημόσιος κίνδυνος όσοι ακόμη ζουν στον δικό τους κόσμο και κρατούν θέσεις-κλειδιά.

Όλοι μάθαμε πια ότι υπάρχουν πράγματα που λέγονται αλλά δεν γίνονται και πράγματα που γίνονται αλλά δεν λέγονται. Ωστόσο, πολλοί ακόμη θέλουμε να αγνοούμε ότι υπάρχουν και πράγματα δίχως τα οποία δεν γίνεται τίποτε. Είναι όροι *sine qua non*. Δεν γίνεται π.χ. οικονομική ανάπτυξη σε συνθήκες πτώχευσης ούτε αύξηση αποδοχών από άδεια ταμεία ούτε υπουργός αντίθετος ή αδιάφορος στην κυβερνητική πολιτική. Ούτε δανεικά κι αγύριστα.

Ένα από τα αφανέστερα αλλά ισχυρά αίτια της τωρινής κρίσης έρχεται από πολύ μακριά. Είναι το ακλόνητο γεγονός ότι:

* Πολλές μεγάλες ελληνικές βιομηχανίες, επιχειρήσεις και τεχνικές εταιρείες στήθηκαν με δανεικά κι αγύριστα. Γι' αυτό χάθηκαν.

* Τα αστρονομικά κέρδη, που επέτυχαν οι όμιλοι επιχειρηματιών και οι τράπεζες, δεν προέρχονται από την επιχειρηματικότητά τους ούτε από την Αγορά αλλά από το Χρηματιστήριο Αθηνών. Γι' αυτό χάθηκαν εκεί οι περιουσίες των κοινών θνητών-παικτών.

* Η κοινωνική πολιτική χρηματοδοτήθηκε εικονικά από τα ελλείμματα του κρατικού προϋπολογισμού που καλύπτονταν συστηματικά με ολοένα μεγαλύτερο δανεισμό από το εξωτερικό. Γι' αυτό κατέρρευσε. Αλλά το χρέος μένει και μας τρώει τις σάρκες.

* Η ακριτική Ελλάδα «θωρακίσθηκε» μόνον στα χαρτιά με θηριώδη κρατική δανειοδότηση υπερτιμημένων επενδύσεων. Οι επενδυτές πήραν τα δάνεια και, μετά, μετέφεραν τις επιχειρήσεις τους στο εξωτερικό ή τις έκλεισαν.

* Εξίσου θηριώδεις επιδοτήσεις εισπράττουν συνεχώς επί τριάντα χρόνια οι αγρότες για να αναδιαρθρώσουν την παραγωγή τους και να την κάνουν ανταγωνιστική. Έκαναν απανωτά μπλόκα για «όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά» για προϊόντα ασυναγώνιστα μόνον σε υψηλές τιμές. Γι' αυτό τρώμε παραδοσιακά μας προϊόντα από Χιλή, Αργεντινή, Αίγυπτο, Ισραήλ κ.λπ.

Το «μάρμαρο» όλων αυτών -και όχι μόνον- πληρώνουμε τώρα. Ήλθε ο καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι ήταν πολύ εύκολο και βολικό να αδειάσουμε λέξεις-κλειδιά από την έννοιά τους και να τις κάνουμε φετίχ. Αλλά τα «αδειανά πουκάμισα» πληρώνονται πολύ ακριβά.

N.I.Μέρτζος

Υ.Γ. Καλά Χριστούγεννα με υγεία, αγάπη και δημιουργία.

Την επομένη Τετάρτη: Όταν ο Τιτανικός έπλεε στα χρέη και στα γλέντια